

BUTLLETÍ DEL SINDICATO DE MÉDICOS DE CATALUÑA

SETEMBRE DE 1925 :: ANY VI-NÚM. 61

Direcció i administració: Santa Anna, 26, 28 i 30, 1.er — BARCELONA

El SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA persegueix el major ennobliment de la funció social encomanada a la classe mèdica, defensant els interessos morals i materials dels metges residents a Catalunya i protegint els associats i llurs famílies amb institucions de Previsió i Cooperació.

EL SINDICAT I EL POBLE

NOVA RUTA

Aquella col·lectivitat que no esmerça sos especials coneixements en bé de l'humanitat, cenyint-se solament a servir llurs conveniències, és menyspreable.

OSTRE Sindicat, sobrant ja d'energies, fort interiorment, satisfet de son engranatge ideològic, expandeix ses forces, prepara una lluita magna eixamplant ses fileres amb tots els ciutadans, proposant-se constituir el que podríem dir-ne Sindicat de la salut per a lluitar contra el flagell de la humanitat: la tuberculosi. Acord unànime de la darrera Assemblea, a proposta de la Secció comarcal de Barcelona que ho apadrinà amb entusiasme, quan en Junta general va proposar-ho el seu president l'honorable Dr. Presta.

Bella idea; formós gest, noble acord.

El Sindicat és fort, això n'és la prova. El Sindicat és digne. És digne, perquè després d'un curt període de constitució i fortificació, s'apressa a complir una missió ineludible que té envers la societat. El Sindicat de Metges de Catalunya com a entitat mèdica de caràcter social, ha de propugnar pel millorament higiènic del país on fa vida; perquè en tota organització cada un dels seus components ha d'aportar-hi llur esforç i llurs iniciatives en pro del bé comú.

El Sindicat, novell encara, quan sembla que l'empremta dels passejadors hauria de marcar ses robes, se sent home i centrifuga ses energies, prepara sos amors per a lliurar la terra del flagell més gran i traïdor que patim.

Metges sindicats, que no assistíreu a l'Assemblea, cal que vos prepareu per a la lluita. Cal que com a bons sindicats, com a ciutadans dignes, disposeu vostres forces per a desterrar la malura que patim. La lluita que anem a emprendre, serà llarga, però no serà dura; la seva característica serà la constància i els seus resultats seran petites victòries diàries, que sumaran la victòria final. En nostra lluita no hi cap altra derrota més que la defecció. Si som constants, guanyarem, i guanyarem perquè l'enemic és prou conegut; li privarem el proselitisme, aïllant-lo; el matarem, atacant-lo amb les armes que la natura cada dia ens dona amb més abundor.

Quí es nega a guerrear pro salut?

Quí no s'inscriurà a l'exèrcit de la victòria segura? 1.700 metges sindicats a Catalunya? 1.700 fermes abnegats i constants directors de la lluita contra la tuberculosi!

J. BONIFACI